

Kommentarer til ”udkast til bekendtgørelse om tatoeringsfarver” -set fra tatovørens synspunkt

FORMÅL

Formålet med dette skrift er i korthed at gennemgå det foreliggende dokument ”udkast til bekendtgørelse om tatoeringsfarver” med henblik på hvilken betydning dette får for personer, som udfører tatoeringsarbejde.

ANSVAR

I § 1 står en meget væsentlig bemærkning, idet det anføres, at bekendtgørelsen omfatter import, salg og **anvendelse** af tatoeringsfarve.

Dette betyder, at tatovøren er ansvarlig i forhold til sikkerheden af de forskellige tatoerfarver.

Myndighederne ønsker med dette oplæg, at producentens produktansvar i forhold til bekendtgørelsen skal deles med tatovøren.

Jeg kender ikke dette fra andre brancher. Lægen er jo eksempelvis ikke ansvarlig for *kvaliteten* af den medicin, som vedkommende foreskriver.

Produktansvaret understreges i § 6, hvor strafammen anføres. Her indgår tatovøren igen på lige fod med importøren og forhandleren.

I Miljøstyrelsens følgeskrivelse ”*Notificering af den danske bekendtgørelse om tatoeringsfarver*”, 5 juli 2013 anføres det, at bekendtgørelsen hovedsagelig vil berøre producenterne. Dette virker ganske logisk og rimeligt, og på den baggrund burde sikkerhedsansvaret fjernes fra den enkelte tatoer.

FORUDSÆTNINGER

På hvilken måde kan tatovøren sikre sig, at tatoeringsfarverne er i overensstemmelse med kvalitetskravene i bekendtgørelsen?

Først og fremmest skal den enkelte tatoer kende bekendtgørelsens *krav*.

For at kunne anvende disse krav i den videre vurdering af produktsikkerheden, kræves bl.a. en faglig indsigt i kemi/fysik, biologi og toksikologi (læren om giftstoffer).

Da disse fagområder ikke umiddelbart kan anses som basisviden i tatoeringsbranchen, må en form for ekstrauddannelse eller konsulentbistand forudsættes.

KRAV TIL TATOVERINGSFARVERNE

Generelt må farverne ikke være klassificerede som kræftfremkaldende, mutagene (påvirke arveanlæggen) eller reproduktionstoksiske (påvirke fostret).

Generelt må tatoveringsfarverne ikke udgøre en risiko for menneskers sundhed ved tatovering.

Mere *specifikt* nævnes en række stoffer, som ikke må overskride visse, anførte koncentrationer.

- Farverne må ikke indeholde en gruppe nedbrydningsprodukter (primære aminer), fra visse azofarvestoffer i højere koncentrationer end anført i bilag 2. På lignede vis er et par tjærefarvestoffer reguleret ligesom tungmetallet bly.
- Der skal foreligge en sikkerhedsvurdering opstillet efter retningslinjer anført i bilag 1.
- Der er krav til at tatoveringsfarverne skal være sterile i uåbnet tilstand.
- Farverne skal være mærket i overensstemmelse med kravene i bekendtgørelsen.

BEMÆRKNINGER TIL KRAVENE.

Specifikke krav

De *specifikke* krav er til at overskue og stærkt begrænse i forhold til den europæiske resolution fra 2008 (Resolution ResAP (2008) 1, der nævner væsentlig flere stoffer, som ikke må findes i tatovørfarver, den såkaldte negativ liste.

Vedrørende mærkningen skal det bemærkes, at mærkningen udelukkende gælder for produktets *bestanddele*. En *bestanddel* er i den sammenhæng ethvert stof, der tilsættes tatoveringsfarven. Urenheder anses ikke for at være bestanddele! Mærkningen skal indeholde en liste over bestanddele, der opstilles i rækkefølge efter aftagende vægt. Bestanddele i koncentrationer under 1 % skal ikke nævnes medmindre de er hudsensibiliserende.

Så urenheder fremgår ikke af selve mærkningen, men skal vurderes i forbindelse med sikkerhedsrapporten, se nedenfor.

Generelle krav

De *generelle* krav er derimod vanskeligere at overskue. Hvis man skal kontrollere, hvorvidt tatoveringsfarven indeholder stoffer, der tilhører gruppen af kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske stoffer, skal man have adgang til et opslagsværk, hvor de kemiske stoffer er kategoriseret i forhold hertil. I bekendtgørelsen henvises til værket "Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger".

Dette dokument er på små 2000 sider og vanskeligt håndterbart for menigmand.

Umiddelbart virker det ikke realistisk, at man som tatovør skal kunne håndtere denne problemstilling.

Sikkerhedsvurderingen

Kravene til sikkerhedsvurderingen er anført i bekendtgørelsens bilag 1, der er udformet som en skabelon til udarbejdelsen af rapporten.

Kravene er omfattende og omhandler en lang række informationer om tatoveringsfarvernes kemiske renhed, stabilitet og sikkerhed. Kravene er omfattende - også i relation til den europæiske resolution og er tænkt som en erstatning for den begrænsede negativliste i bekendtgørelsen.

Det vil blive for teknisk omfattende at gennemgå hvert enkelt afsnit i sikkerhedsrapporten i denne vurdering, men det skal nævnes, at der er krav til renheden af *samtlig*e stoffer i produktet, herunder urenheder, ligesom der er krav til, at alle disse stoffer skal vurderes for deres giftighed.

Dette er krav, som kommer til at udfordre den enkelte producent, og da Danmark i denne sammenhæng indtager et særstandpunkt, kan man forvente at en stor del af producenterne vil gå uden om Danmark.

HVAD BETYDER SIKKERHEDSVURDERINGEN

For tatovøren betyder kravet til sikkerhedsvurdering, at man før ibrugtagning af tatoveringsfarver skal have adgang til producentens sikkerhedsvurdering for herefter at bedømme, hvorvidt den lever op til gældende krav.

Det virker ikke realistisk at man uden baggrund i de aktuelle fagområder skal være i stand til at vurdere et sådant materiale. Men da tatovøren er ansvarlig for produktets sikkerhed, må det forudsættes at vedkommende selv sætter sig ind i materialet eller køber sig konsulentbistand.

Juridisk set er det jo ikke nok, at producenten garanterer produktets sikkerhed, da tatovøren til enhver tid ligeledes er ansvarlig for produktets sikkerhed.

KONKLUSION

Der er især to forhold som skal nævnes i forhold til bekendtgørelsen, nemlig tatovørens *ansvar og de specifikke krav som anført i sikkerhedsrapporten*.

Hvis bekendtgørelsen fastholder tatovørens produkt ansvar, vil dette betyde, at tatovøren må have adgang til de nødvendige faglige kompetencer, for at kunne vurdere kvaliteten af de enkelte produkter.

Da kravene i sikkerhedsrapporten er af betydelig omfang, stiller dette store krav til de enkelte producenter, og man kan frygte, at mange producenter vil fravælge. Danmark af denne årsag.

Trørød d.25.09.2013

Ole Olsen

Cand.Scient.

Medico Chemical Lab ApS